

La déclaration sur la famille : des paroles venant de Dieu

Par Ronald A. Rasband
du Collège des douze apôtres

Proclamația despre familie – cuvinte de la Dumnezeu

Vârstnicul Ronald A. Rasband
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Conférence générale d'octobre 2025

La déclaration est d'origine divine. Nous devons donc la traiter avec le respect que méritent les paroles de Dieu.

Cette conférence générale d'octobre 2025 marque le trentième anniversaire de la publication de « La famille, déclaration au monde ». Par dessein divin, cette déclaration, reçue par révélation, a été rédigée pour « sauvegarder et [...] fortifier la famille dans son rôle de cellule de base de la société ».

Nous faisons tous partie d'une famille, que nous soyons mère, père, fille, fils, petit-enfant, grand-parent, tante, oncle, frère, sœur ou cousin. Plus important encore, selon la déclaration, chacun de nous est « un fils ou une fille d'esprit aimé de parents célestes [qui possède] une nature et une destinée divines ».

Quand j'ai été appelé au saint apostolat en 2015, on m'a dit ceci : « Désormais, cette déclaration t'appartient. » Puis, en désignant les mots « Conseil des douze apôtres » dans le titre, la personne a ajouté : « Ton nom est là. Imprègne-t'en et enseigne-la comme si c'était la tienne. »

Que j'aime la déclaration sur la famille ! De l'Afrique à l'Australie, j'ai témoigné à travers le monde du rôle de la famille dans le plan éternel de Dieu. La déclaration est d'origine divine. Nous devons donc la traiter avec le respect que méritent les paroles de Dieu.

Frères et sœurs, comme je l'ai dit à cette chaire lors d'une conférence générale passée, souvenez-vous que « les mots sont importants ».

La déclaration est au cœur de nos croyances. Je vais vous raconter dans quelles circonstances elle a été écrite.

En 1994, un an avant la présentation de

Proclamația are o origine divină, așadar trebuie s-o tratăm cu pioșenia pe care o merită cuvintele de la Dumnezeu.

Această conferință generală din luna octombrie a anului 2025 marchează cea de-a 30-a aniversare a anunțului despre „Familia: proclamație către lume”. Prin plan divin, această proclamație, conținând cuvinte revelatoare, a fost creată „să mențină și să întărească familia ca unitate fundamentală a societății”.

Fiecare face parte dintr-o familie, fie că sunteți mamă, tată, fiică, fiu, nepot, bunic, mătușă, unchi, frate, soră sau văr. Cel mai important, fiecare dintre noi este, așa cum se afirmă în proclamație, „un fiu iubit sau o fiică iubită de spirit ai unor Părinți Cerești... [cu] o natură și un destin divine”.

Când am fost chemat să slujesc în apostolatul sfânt în anul 2015, am fost sfătuit: „Această proclamație este acum a ta. Numele tău [indicând cuvintele „Consiliul celor Doisprezece Apostoli” din titlu] este chiar aici. Simte învățăturile ei și propovăduiește-le ca și cum ar fi ale tale”.

Îmi place proclamația despre familie. Am depus mărturie în întreaga lume, din Africa până în Australia și peste tot, despre rolul familiei în planul etern al lui Dumnezeu. Proclamația are o origine divină, așadar trebuie s-o tratăm cu pioșenia pe care o merită cuvintele de la Dumnezeu.

Aduceți-vă aminte, dragi frați și surori, așa cum am spus la o conferință generală anterioară, chiar de la acest pupitru: „Cuvintele contează”.

Permiteți-mi să vă ofer câteva informații generale despre proclamație ca mesaj central al crezurilor noastre.

În anul 1994, cu un an înainte ca proclama-

la déclaration, le Collège des douze apôtres a discuté de l'éloignement croissant de la société et des gouvernements des lois de Dieu concernant la famille, le mariage et l'identité sexuelle. Le président Nelson a expliqué plus tard : « Ce n'est pas là tout ce que nous avons vu se profiler. Nous avons vu les efforts entrepris par diverses communautés pour éliminer toutes les normes et les limites relatives à l'activité sexuelle. Nous avons vu la confusion des sexes. Nous avons vu tout cela arriver. »

Les Douze ont décidé de rédiger un document, une déclaration officielle, qui résumait la position de l'Église sur la famille. Cette année-là, ces apôtres, des voyants appelés de Dieu, ont préparé une déclaration sur la famille. Dallin H. Oaks a raconté qu'à l'aide de la prière, ils se sont tournés vers le Seigneur pour savoir « ce qui devait être dit et [...] la manière de le dire ». Ils ont présenté la déclaration à la Première Présidence, constituée de Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley et Thomas S. Monson, pour qu'elle l'examine.

Quelques mois plus tard, en mars 1995, le président Hunter est décédé et le président Hinckley est devenu le quinzième président de l'Église. La déclaration était alors entre ses mains. Quel serait le bon moment pour faire cette déclaration à l'Église? Ce moment est arrivé six mois plus tard.

Quelques jours avant la réunion générale des femmes du 23 septembre, qui précédait la conférence générale, le président Hinckley et ses conseillers ont tenu conseil avec la présidence générale de la Société de Secours. Les sœurs, comme les apôtres, avaient réfléchi aux préoccupations qui touchaient les femmes et la famille. Il a été décidé d'axer la réunion à venir sur la famille.

Il était prévu que le président Hinckley s'adresse aux femmes lors de la réunion. Il avait médité sur le sujet de son discours. Au cours de la discussion, il a mentionné le titre de la déclaration au monde sur la famille, nouvellement rédigée et qui n'avait pas encore été rendue publique. Cette réunion des femmes était-elle le bon cadre pour faire une déclaration décisive sur la famille?

Elaine Jack, alors présidente générale de la Société de Secours, a expliqué plus tard : « À ce moment-là, nous ne savions pas ce qu'était

ția să fie prezentată, membrii Cvorumului celor Doisprezece Apostoli au discutat despre modul în care societatea și guvernele se îndepărtau de legile lui Dumnezeu privind familia, căsătoria și genul. „Dar acestea nu au fost toate lucrurile pe care le-am văzut”, a explicat președintele Russell M. Nelson mai târziu. „Puteam vedea eforturile diferitelor comunități de a se dezice de toate standardele și limitările cu privire la activitatea sexuală. Am putut vedea confuzia cu privire la gen. Am putut vedea că toate acestea vor fi din ce în ce mai prezente.”

Cei Doisprezece au hotărât să pregătească un document, o proclamație oficială, care să rezume poziția Bisericii cu privire la familie. În timpul aceluiași an, acești apostoli, văzători chemați de Dumnezeu, au pregătit o declarație despre familie. Președintele Dallin H. Oaks și-a amintit că ei s-au întors către Domnul, rugându-se, pentru a ști „ce să [spună] și cum să o [spună]”. Ei au prezentat-o Primei Președinții – președinților Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley și Thomas S. Monson – pentru a o lua în considerare.

Câteva luni mai târziu, în luna martie a anului 1995, președintele Hunter a decedat și președintele Hinckley a devenit al 15-lea președinte al Bisericii. Acum, proclamația era în mâinile sale. Când avea să fie momentul potrivit pentru a face această declarație Bisericii? Acel moment a venit șase luni mai târziu.

Cu câteva zile înainte de Adunarea generală a Societății de Alinare din data de 23 septembrie, care a precedat conferința generală, președintele Hinckley și consilierii lui s-au sfătuit cu Președinția generală a Societății de Alinare. Surorile, asemenea apostolilor, erau îngrijorate cu privire la femei și familii. Ele stabiliseră ca la adunarea următoare să se concentreze asupra familiilor.

Președintele Hinckley trebuia să se adreseze femeilor la adunare. Se gândise la mesajul cuvântării lui. Pe măsură ce discuția a progresat, el s-a referit pe nume la proclamația creată recent care nu fusese încă făcută publică, „Familia: proclamație către lume”. Era această adunare a femeilor cadrul potrivit pentru a face declarația decisivă despre familie?

Președinta generală a Societății de Alinare, Elaine Jack, a explicat mai târziu: „Noi nu știam, la momentul respectiv, ce era proclamația despre

la déclaration sur la famille. Nous pouvions le deviner par son titre et nous sentions que tout message sur la famille [...] serait bénéfique. [...] J'étais convaincue que les membres du Collège des Douze recevaient des révélations. »

Ce samedi-là, la réunion de la Société de Secours a été historique. Avant de présenter la déclaration, le président Hinckley a prononcé ces paroles importantes : « Avec tous les raisonnements spécieux qui sont présentés comme des vérités, avec toutes les tromperies à propos des principes, avec toutes les incitations à nous laisser gagner peu à peu par la souillure du monde, nous nous sentons poussés à lancer un avertissement [et à réaffirmer] les principes, la doctrine et les pratiques relatifs à la famille que les prophètes, voyants et révélateurs de notre Église ont énoncés à maintes reprises tout au long de son histoire. »

Il a ensuite lu la déclaration dans son intégralité. Comme le Seigneur l'a déclaré : « Que ce soit par ma voix ou par la voix de mes serviteurs, c'est la même chose. »

La déclaration énonce : « La famille est ordonnée de Dieu. » Que j'aime la clarté de cette phrase ! Cette déclaration est un appel à traverser la condition mortelle en gardant toujours à l'esprit la divinité qui est en nous et l'avenir éternel qui nous attend. Le président Nelson a enseigné : « Vous êtes littéralement des enfants d'esprit de Dieu. [...] Ne vous y trompez pas : votre potentiel est divin. Si vous cherchez diligemment, Dieu vous donnera un aperçu de ce que vous pouvez devenir. »

Lorsqu'elle a été présentée, la déclaration n'était pas en accord avec l'opinion de beaucoup dans le monde. C'était le cas à l'époque. C'est toujours le cas aujourd'hui. Certains s'opposent à ce qu'elle affirme sur la famille, le mariage et le genre. D'autres suggèrent que l'Église devrait retirer, réviser ou même mettre de côté la déclaration.

Chers frères et sœurs, comme l'a dit le président Hinckley, cette déclaration sur la famille est doctrinale. Les principes qu'elle énonce ne sont pas en contradiction avec les voies du Seigneur et son chemin des alliances, mais en parfaite harmonie avec eux. Les enseignements que contient la déclaration ont été révélés par notre Seigneur Jésus-Christ à ses apôtres, à l'époque et aujourd'hui. C'est son Église. C'est lui qui a établi les vérités selon lesquelles nous vivons.

En réfléchissant à la déclaration, certains

famille... Ne puteam da seama după titlu, dar simțeam că orice învățătură despre familie... era un lucru pozitiv... Aveam un sentiment puternic că aveam membri ai Cvorumului celor Doisprezece care primeau revelație”.

Adunarea Societății de Alinare din acea sâmbătă a fost una istorică. Președintele Hinckley a prezentat proclamația despre familie cu aceste cuvinte importante: „Cu atât de multe sofisme care sunt prezentate drept adevăr, cu atât de multă înșelăciune cu privire la standarde și valori, cu atât de multă tentație și ademenire de a ne păta încet asemenea lumii, am simțit că trebuie să avertizăm și să prevenim... despre standardele, principiile doctrinare și practicile referitoare la familie pe care profeții, văzătorii și revelatorii acestei Biserici le-au afirmat în mod repetat de-a lungul istoriei sale”.

Apoi, a citit proclamația în întregime. Salvatorul a spus: „Fie prin propriul Meu glas, fie prin glasul slujitorilor Mei, este același lucru”.

În proclamație se afirmă: „Familia este rânduită de Dumnezeu”. Îmi place claritatea acestei afirmații. Proclamația este un apel pentru ca noi să trăim în viața muritoare, fiind mereu conștienți de divinitatea din noi și de viitorul etern care se află înaintea noastră. Președintele Nelson ne-a învățat: „Sunteți literalmente copii de spirit ai lui Dumnezeu... Nu vă înșelați în legătură cu aceasta: potențialul [dumneavoastră] este divin. Căutând cu sârguință, Dumnezeu vă va face să întrezăriți cine ați putea deveni”.

Când a fost prezentată, proclamația nu a fost în acord cu punctele de vedere ale multora din lume. Nu a fost atunci. Nu este acum. Există persoane care se simt ofensate de declarația privind familia, căsătoria și genul. Unii sugerează Bisericii să retragă proclamația, să o revizuiască sau chiar să o lase deoparte.

Proclamație despre familie face parte, după cum a declarat președintele Hinckley, din doctrină, dragii mei frați și surori. Principiile nu sunt deplasate, ci perfect aliniate la căile Domnului și cărarea legămintelor Sale. Învățăturile din proclamație au fost revelate de Domnul nostru Isus Hristos apostolilor Săi de atunci și de acum. Aceasta este Biserica Sa; El a stabilit adevărurile potrivit cărora trăim.

Unii dintre dumneavoastră se gândesc la

d'entre vous se disent peut-être : « Elle ne convient pas à ma situation. » « Elle manque d'empathie. » « Ma famille ne ressemble pas à cela. » « Je ne m'y reconnais pas. »

Aux personnes inquiètes à ce sujet, je dis : sachez que vous êtes un enfant de parents célestes que vous faites partie de la famille de votre Père céleste. Personne ne vous connaît mieux que lui ni ne se soucie plus profondément de vous. Tournez-vous vers lui, déversez-lui votre cœur, ayez confiance en lui et en ses promesses. Vous avez une famille en la personne de votre Sauveur, Jésus-Christ, qui vous aime. Il est venu sur terre pour expier nos péchés et porter le fardeau de nos fautes et de nos jours les plus sombres. Il comprend ce que vous traversez et ressentez. Tournez-vous vers lui et ayez confiance qu'il enverra le Saint-Esprit pour vous accompagner, vous élever et vous guider. Ressentez leur amour « qui se répand dans le cœur des enfants des hommes [...] ; c'est la plus désirable de toutes les choses [...] et la plus joyeuse pour l'âme ».

Tous les apôtres du seigneur vous aiment tendrement. Nous prions pour vous et recherchons les directives du Seigneur à votre égard. Restez avec nous. Vous vivez à une époque difficile où l'adversaire cherche à vous assujettir. Ne vous laissez pas entraîner. Et si vous l'avez été, revenez. Nos bras, ainsi que ceux d'autres personnes qui vous aiment, vous sont ouverts.

La déclaration stipule que « les parents ont le devoir sacré d'élever leurs enfants dans l'amour et la droiture ». Le Livre de Mormon offre un deuxième témoignage de cette vérité. Au premier verset de son premier chapitre, nous lisons : « Moi, Néphi, étant né de bons parents. » Combien d'entre nous ont commencé, et recommencé encore et encore, le Livre de Mormon, au point que ces mots sont devenus gravés dans notre esprit ? Gravez-les dans votre cœur.

L'une de mes phrases préférées de la déclaration est celle-ci : « On a le plus de chances d'atteindre le bonheur en famille lorsque celle-ci est fondée sur les enseignements de [...] Jésus-Christ. »

Qui ne souhaite pas être heureux ?

Et quels sont les enseignements de Jésus-Christ ? De nouveau, dans la déclaration : « La foi, la prière, le repentir, le pardon, le respect, l'amour, la compassion, le travail et les divertissements sains. »

Qui ne verrait pas sa vie s'améliorer en

proclamație și spun: „Aceasta nu se aplică în cazul meu”. „Pare lipsită de considerație.” „Familia mea nu arată așa.” „Nu rezonați cu ea.”

Cei care au îngrijorări, să știți că sunteți un copil al unor Părinți Cerești, parte a familiei Tatălui dumneavoastră Ceresc. Nimeni nu vă cunoaște mai bine sau nimănui nu-i pasă mai profund de dumneavoastră decât Lui. Întoarceți-vă către El, revărsați-vă inima Lui, încredeți-vă în El și în promisiunile Sale. Aveți o familie în Salvatorul dumneavoastră, Isus Hristos, care vă iubește. El a venit pe pământ pentru a ispăși pentru păcatele noastre și pentru a purta povara greșelilor și zilelor noastre foarte rele. El înțelege cu ce vă confrunțați și ce simțiți. Întoarceți-vă către El, aveți încredere că El Îl va trimite pe Duhul Sfânt să fie cu dumneavoastră, să vă înalțe și să vă îndrume. Simțiți dragostea Lui care „se răsfrânge în inimile copiilor oamenilor... este de dorit mai presus de toate lucrurile... și cea mai plăcută sufletului”.

Toți apostolii Domnului vă iubesc mult. Ne rugăm pentru dumneavoastră și căutăm îndrumarea Domnului pentru dumneavoastră. Rămâneți alături de noi. Trăiți în vremuri de încercare în care dușmanul caută să vă facă ai lui. Nu vă îndepărtați. Și, dacă v-ați îndepărtat, întoarceți-vă. Brațele noastre sunt întinse către dumneavoastră, la fel ca ale celor care vă iubesc.

În proclamație se spune: „Părinții au datoria sacră de a-și crește copiii cu dragoste și neprihănire”. Cartea lui Mormon oferă o a doua mărturie a acestui adevăr. În primul verset al primului capitol, citim: „Eu, Nefi, fiind născut din părinți de seamă”. Câți dintre noi nu am început Cartea lui Mormon din nou și din nou și, în acest proces, am memorat acele cuvinte? Păstrați-le în inimă.

Una dintre afirmațiile mele preferate din proclamație este aceasta: „Fericirea în viața de familie este cel mai probabil obținută când este zidită pe învățăturile [lui] Isus Hristos”.

Cine nu dorește să fie fericit?

Și care sunt învățăturile lui Isus Hristos? Din nou, citim în proclamație: „[Credința, rugăciunea, pocăința, iertarea, respectul, dragostea, compasiunea, munca și activitățile] de recreere sănătoase”.

Viața cui nu va fi mai bună dacă pune în

mettant en pratique ces principes essentiels ?
Aucun d'entre nous ne les mettra parfaitement en application, mais nous pouvons toutefois suivre ces sages paroles du président Hinckley : « Faites de votre mieux. »

Dans la déclaration, nous lisons : « Le père doit présider dans l'amour et la droiture » et « la mère a pour première responsabilité d'élever ses enfants ». Présider ne veut pas dire dominer et élever ne désigne pas un rôle secondaire. Dieu a donné aux hommes et aux femmes des rôles différents, mais égaux, essentiels et complémentaires.

Je vais vous raconter une histoire personnelle.

Ma femme et moi avons appris à mieux travailler en partenaires égaux après qu'un jour j'ai décidé de prendre une décision importante sans la consulter. Cela l'a surprise, l'a prise au dépourvu et l'a placée dans une situation très difficile. Quelque temps après, elle a posé la main sur mon épaule et m'a dit avec fermeté : « Ron, s'il te plaît, ne me fais plus jamais ça. » Depuis ce jour, nous avons pratiquement toujours été en accord.

Nous trouvons ceci dans la déclaration sur la famille : « Le père et la mère ont l'obligation de s'aider en qualité de partenaires égaux. »

« Égaux » est un mot important. Au fil des années, sœur Rasband et moi avons travaillé ensemble sur ce que la déclaration décrit comme nos « responsabilités sacrées », nous avons façonné notre mariage sous un joug d'égalité. Maintenant que nos enfants sont tous mariés, sœur Rasband et moi-même continuons de leur donner des conseils, ainsi qu'à leurs conjoints, sur la manière d'être des partenaires égaux.

Lorsque nous vivons les yeux fixés uniquement sur la gloire de Dieu, nous nous respectons les uns les autres et nous nous soutenons mutuellement. Ces modèles divins de justice conduisent à la stabilité dans notre vie, dans notre famille et dans la société.

Notre Père céleste a donné la déclaration sur la famille afin de nous aider à revenir à lui, à apprendre, et à être remplis d'amour, de force, de détermination et de compréhension éternelle. De toute mon âme, je vous supplie de rester proches de lui et de son Fils bien-aimé. Je vous promets que si vous le faites, l'Esprit vous inspirera, vous guidera et vous aidera à ressentir dans votre cœur la paix promise qui « surpasse toute intelligence ». Au nom de Jésus-Christ. Amen.

practică aceste principii cheie? Niciunul dintre noi nu se va descurca perfect; dar putem urma cuvintele înțelepte ale președintelui Hinckley: „Faceți tot ce puteți”.

Citim în proclamație: „Tații trebuie să prezideze... cu dragoste și neprihănire” și „mamele sunt, în primul rând, responsabile pentru îngrijirea copiilor lor”. A prezida înseamnă a domina, iar îngrijirea înseamnă a avea un rol secundar. Dumnezeu le-a dat bărbaților și femeilor roluri diferite, dar egale și esențiale, care se completează reciproc.

Permiteți-mi să vă împărtășesc o poveste personală.

Soția mea și cu mine am învățat să lucrăm mai bine la a fi parteneri egali după o zi în care am hotărât să iau o decizie importantă fără să o consult. Acțiunea mea a surprins-o, a luat-o pe nepregătite și a pus-o într-o situație foarte dificilă. După aceea, și-a pus mâinile pe umerii mei și mi-a spus cu fermitate: „Ron, te rog să nu-mi mai faci aceasta niciodată”. De atunci suntem cam pe aceeași lungime de undă.

Citim în proclamația despre familie: „Tații și mamele sunt obligați să se ajute unul pe celălalt ca parteneri egali”.

Egalitate este cuvântul care contează. De-a lungul anilor, în timp ce sora Rasband și cu mine am lucrat împreună la ceea ce proclamația descrie ca fiind „responsabilitățile noastre sacre”, am clădit o căsnicie în care fiecare este înjugat în mod egal. Pentru că fiecare dintre copiii noștri este căsătorit, sora Rasband și cu mine i-am sfătuit pe ei și pe soții sau soțiile lor cum să fie parteneri egali.

Când trăim cu ochii îndreptați numai către slava lui Dumnezeu, ne respectăm unii pe alții și ne susținem unii pe alții. Acele modele divine de neprihănire ne conduc la stabilitate în viața noastră personală, în familia noastră și în societate.

Tatăl nostru din Cer ne-a oferit proclamația despre familie pentru a ne ajuta să ne îndrumăm acasă la El, pentru a ne ajuta să învățăm și să fim plini de dragoste, putere, scop și înțelegere eternă. Vă implor din tot sufletul să trăiți aproape de El și de Fiul Său Preaiubit. Vă promit că, dacă veți face astfel, Spiritul vă va inspira și îndruma și vă va ajuta să simțiți în inima dumneavoastră pacea promisă de Ei, care „întrece orice pricepere”. În numele lui Isus Hristos, amin.